

I den gældende færdselslov bestemmes i § 23, stk. 1, 2. pkt., at de i lovens IV. afsnit fastsatte regler om køretøjer, kørsel eller kørende i den udstrækning, de kan anvendes, også gælder for føring af heste og kreaturer, og at disse skal være undergivet tilstrækkelig bevogtning.

Efter forarbejderne til denne bestemmelse tilsigtedes der ikke herved nogen realitetsændring af de tidligere regler.

Den ændrede formulering har imidlertid givet anledning til fortolkningstvivl, og det synes at være blevet en almindelig opfattelse i praksis, at reglen om, at heste og kreaturer skal være undergivet tilstrækkelig bevogtning, alene angår dyr, der „føres“ på vejen; efter denne opfattelse savnes der i færdselsloven en bestemmelse om forbud mod at lade løsgående heste og kreaturer færdes på vej.

Efter justitsministeriets opfattelse er det påkrævet at opretholde den ovenfor omtalte ordning efter den tidligere færdselslov, og det foreslås derfor at præcisere indholdet af den gældende færdselslov i overensstemmelse hermed.

Til nr. 5 og 8.

Ved lov nr. 61 af 25. marts 1961 indsattes som stk. 4 i færdselslovens § 35 en regel, der bemyndigede justitsministeren til at fastsætte midlertidige bestemmelser, hvorefter kørehastigheden ikke måtte overstige bestemte grænser. Samtidig indsattes i lovens § 77, stk. 4, en regel, hvorefter bestemmelsen i § 35, stk. 4, kun havde gyldighed indtil den 31. januar 1962. Ved lov nr. 130 af 13. april 1962 blev bestemmelsens gyldighed forlænget til den 31. januar 1963 og ved lov nr. 123 af 6. april 1963 til den 31. januar 1964.

I bemærkningerne til de lovforslag, som lå til grund for de nævnte love af 1962 og 1963, er der redegjort for de hastighedsbegrænsninger, som i 1961 og 1962 blev fastsat med hjemmel i § 35, stk. 4, og for de undersøgelser vedrørende færdselsuheld, som blev foretaget af transportforskningsudvalget med henblik på en belysning af hastighedsbegrænsningernes virkning.

I 1963 har der været fastsat hastighedsbegrænsning for følgende perioder:

- 10.-16. april (påskén),
- 31. maj-5. juni (pinsén),
- 22. juni-11. august og
- 21. december 1963-3. januar 1964.

Bortset fra det sidstnævnte tidsrum omkring julen 1963 er der indsamlet og bearbejdet oplys-

ninger vedrørende de nævnte perioder. Bearbejdelsen er ligesom for 1961 og 1962 foretaget af transportforskningsudvalget.

Medens der med hensyn til enkeltheder henvises til den foreliggende rapport fra transportforskningsudvalget, skal her anføres følgende hovedpunkter af undersøgelsesresultaterne:

Som anført i bemærkningerne til det lovforslag, der fremsattes i 1963, viste undersøgelserne for 1961 og 1962, at der i perioderne med hastighedsbegrænsning i sommermånederne skete en væsentlig nedgang i antallet af uheld med personskaade på de 2-sporede hovedveje og på landevejene (amtsveje, der ikke er hovedveje). Denne nedgang var — beregnet i forhold til det uheldstal, som man efter den almindelige udvikling med hensyn til færdselsuheld måtte have forventet — på ca. 30 pct. (fra 460 til 314 uheld). En tilsvarende nedgang skete ikke for så vidt angår uheld på de 3- og 4-sporede hovedveje eller på bivejene. Undersøgelsen for 1963 viser i hovedsagen de samme tendenser. For så vidt angår sommermånederne synes effekten i weekend-dagene ligesom i 1961 og 1962 at være størst på de 2-sporede hovedveje og landevejene, medens den for de øvrige dage er jævner fordelt på de forskellige typer af veje uden tæt bebyggelse. Undersøgelserne for 1963 viser en mindre nedgang i uheldstallene end de tilsvarende undersøgelser for 1961 og 1962. For alle veje uden tæt bebyggelse er nedgangen i forhold til 1961, beregnet som omtalt ovenfor, på ca. 12 pct. (fra 733 til 647). For så vidt angår de 25 dage med hastighedsbegrænsning i 1963, der modsvarer dage uden hastighedsbegrænsning i 1962, og som derfor kan sammenlignes med dette år, viser undersøgelsen en nedgang på omkring 20 pct. fra 1962 til 1963.

Hovedresultatet af undersøgelserne for 1961-63 er, at der i perioder med hastighedsbegrænsning er sket en ikke ubetydelig nedgang i uheldstallene. Herefter synes det ikke rigtigt at afskrive de midlertidige hastighedsbegrænsninger som et led i bestræbelserne på at begrænse færdselsulykkernes antal, og det foreslås derfor, at der i færdselsloven optages en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte midlertidige bestemmelser om, at kørehastigheden ikke må overstige bestemte grænser. På den anden side synes det påkrævet forsat nærmere at følge hastighedsbegrænsningernes virkning. Det foreslås derfor at begrænse bestemmelsens gyldighed til perioden indtil den 31. januar 1965.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til de bemyndigelser, der blev givet ved lovene af 1961, 1962 og 1963, dog at der i to henseender foreslås ændringer. For det første kan der ikke fastsættes